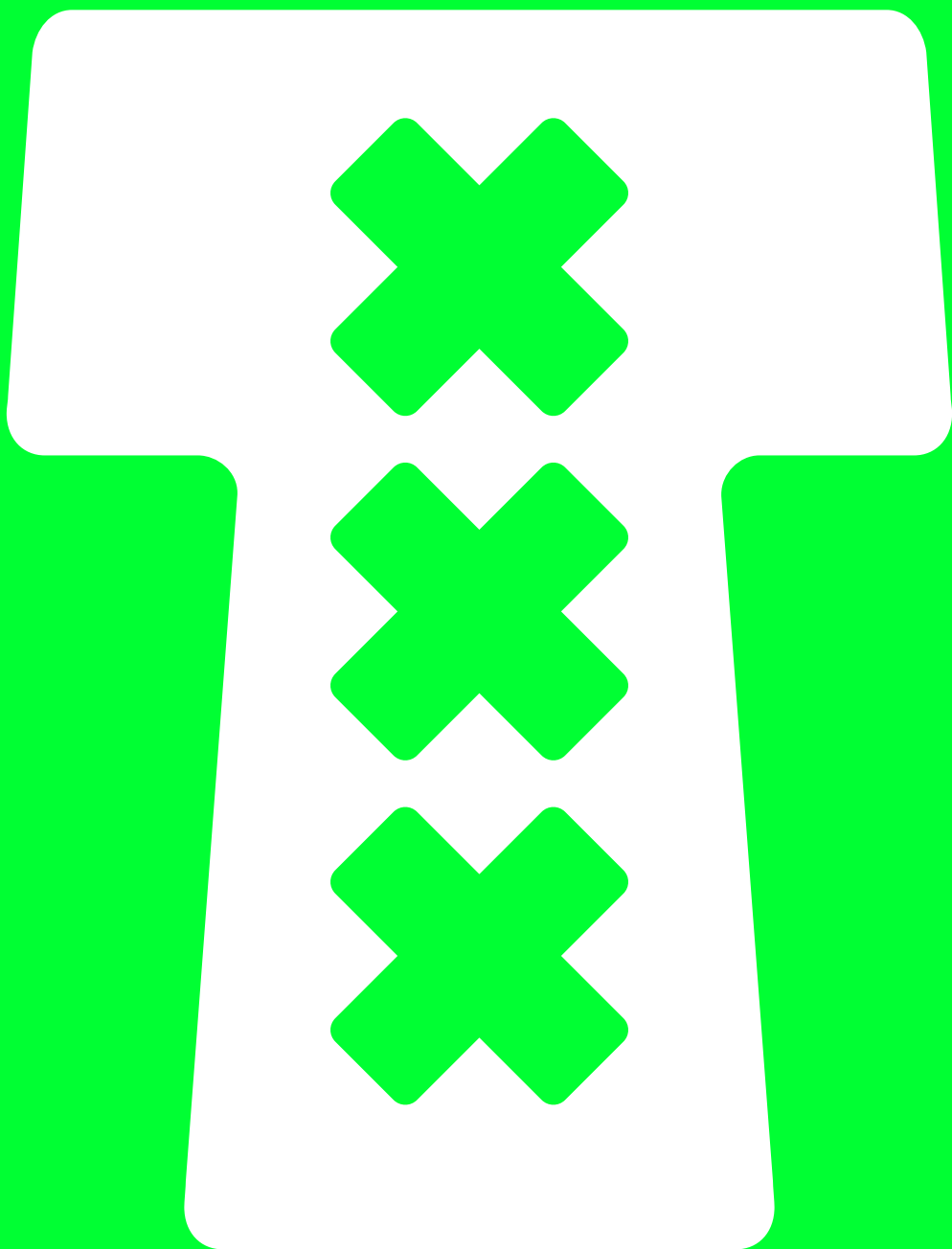

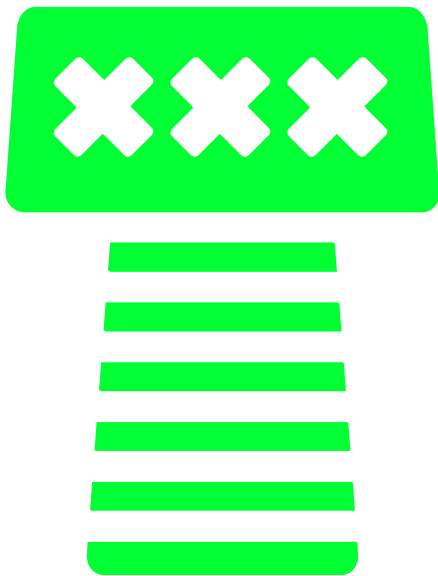

STICHTING
TIM KILLIAM

**ACTIVITEITEN
VERSLAG 2025**

STICHTING TIM KILLIAM

Stichting Tim Killiam beheert de nalatenschap van architect, tekenaar en fotograaf Tim Killiam (1947–2014). De stichting richt zich op de architectuur en stadsgeschiedenis van Amsterdam – met aandacht ook voor de door Killiam geliefde Amsterdamse grachtengordel – en het beeld van Amsterdam in brede zin.

TIM KILLIAM PRIJS

De jaarlijkse Tim Killiam Prijs omvat een geldbedrag van €15.000 en is bestemd voor makers die een originele of waardevolle bijdrage leveren aan het beeld van Amsterdam. Ook is er een tentoonstelling gekoppeld aan de prijs, om het publiek te laten kennismaken met het werk van de winnaar. Stichting Tim Killiam is hiervoor een samenwerking aangegaan met het Grachtenmuseum Amsterdam.

**De jury van de
Tim Killiam Prijs 2025
bestond uit**

Annemarie de Wildt

voormalig Conservator Amsterdam Museum

Edwin Becker

Hoofd Tentoonstellingen Van Gogh Museum

Hans Aarsman

Fotodetective [o.a. Volkskrantrubriek]

Indira van 't Klooster

Directeur ARCAM

Martijn Bosch

Directeur Grachtenmuseum Amsterdam

Tim Killiam Prijs 2025

JANNEKE VIEGERS

Op donderdag 3 april 2025 werd de derde editie van de Tim Killiam Prijs in het Grachtenmuseum Amsterdam uitgereikt aan Janneke Viegers.

Uit het juryrapport: "In een tijd waarin we met Google Maps en Google Earth tot in alle details kunnen inzoomen, brengt Janneke Viegers mysterie in ons beeld van de stad."

De tentoonstelling 'Janneke Viegers. Amsterdam in vogelvlucht' vond van 3 juli t/m 8 juli 2025 plaats in het Grachtenmuseum.

PROMOTIE EN PUBLICITEIT RONDOM 'JANNEKE VIEGERS. AMSTERDAM IN VOGELVLUCHT'

Het Parool

“Zoom uit en ‘de klodders’ krijgen plots betekenis”

Op maandag 28 april verscheen in Het Parool een [artikel van journalist Tara Sikkel](#) over de tentoonstelling ‘Janneke Viegers. Amsterdam in vogelvlucht’, van 3 april t/m 8 juli 2025 in het Grachtenmuseum.

Citaat uit artikel: “Sinds de jaren ’90 schildert Viegers wereldsteden vanuit de lucht, in vogelvlucht – tegenwoordig zouden we het een droneperspectief noemen – en altijd met een abstract sausje: spetters, vegen en vlekken in uitgesproken kleuren. De verf druipt bijna letterlijk van het doek. Voor haar Amsterdamse stadsgezichten ontving ze deze maand de Tim Killiam Prijs, vernoemd naar de Amerikaanse architect, tekenaar, en fotograaf die de Amsterdamse Grachtengids uitgaf.”

In Het Parool werden door het Grachtenmuseum ook advertenties van de tentoonstelling geplaatst en de tentoonstelling werd opgenomen in de wekelijkse agenda van de PS-bijlage.

Abri-campagne

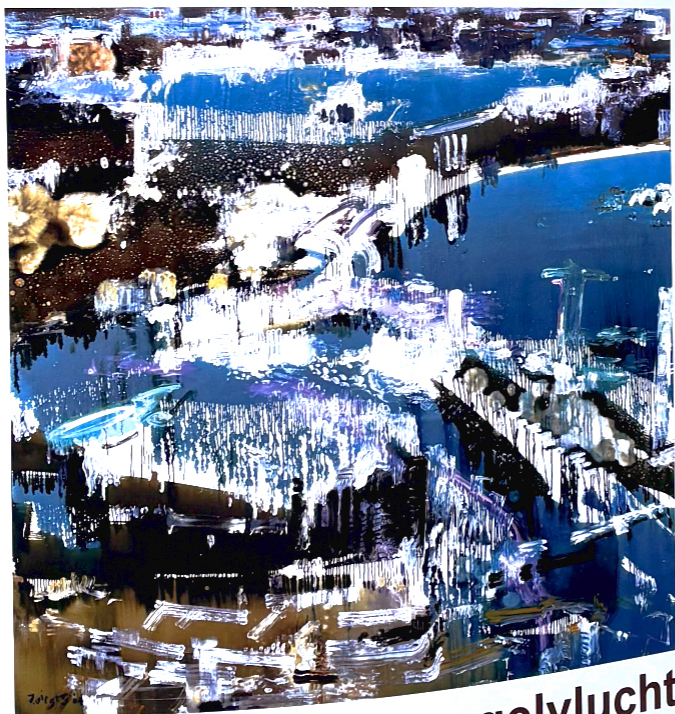
De tentoonstelling werd gedurende enkele weken gepromoot in de openbare ruimte van Amsterdam: in het centrum en op diverse invalswegen naar de stad waren groteabri-posters te zien met daarop een werk van Janneke Viegers.

Museum.nl

Op de website museum.nl werd in [de april 2025 agenda](#) aandacht besteed aan de tentoonstelling: “Op het eerste gezicht lijken de schilderijen van Janneke Viegers abstract: grote vierkante doeken met druipende, door elkaar cirkelende verf. Maar langzaam begin je steeds meer te herkennen. Haar stadse landschappen verbeelden de chaos van Amsterdam, haar werkterrein. Met de vogelperspectieven brengt Janneke Viegers mysterie in ons beeld van de stad.”

Centercom Buitenreclame
0800 - 024 24 10

JANNEKE VIEGERS

Amsterdam in vogelvlucht
Tentoonstelling te zien t/m 6 juli 2025

GRACHTENMUSEUM
Herengracht 386 | Amsterdam | www.grachten.museum

Naar aanleiding van zijn bezoek aan Vogelvlucht schreef Rik Verkaik:

“Door haar keuze voor het vogelperspectief weet Viegers een intrigerende afstand te creëren tot het alledaagse beeld van de stad. Van het bruisende Centraal Station tot de glimmende hoogbouw van de Zuidas: in deze tentoonstelling zweef je als toeschouwer als het ware boven Amsterdam.

Amsterdam in vogelvlucht toont een zorgvuldig samengestelde selectie van eerder werk én nieuwe schilderijen, waarin Viegers haar unieke blik op de stad blijft verrassen.”

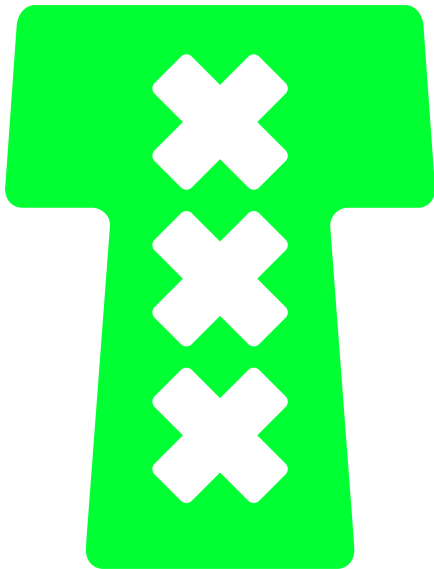
Social Media Grachtenmuseum

Het Grachtenmuseum plaatste op haar eigen social mediakanalen een serie waarin medewerkers van het museum naast hun favoriete werk van Janneke Viegers poseerden en een toelichting gaven op hun keuze:

“Het kleurgebruik in dit werk trok direct mijn aandacht. De donkerblauwe tinten contrasteren krachtig met het heldere wit, het doet me denken aan een fotografisch negatief. Van afstand is de voorstelling relatief makkelijk te herkennen, maar zodra je dicht erbij stapt begint het beeld te veranderen. Wie goed kijkt, ontdekt zelfs Viegers' vingerafdrukken — subtiele sporen van de maker die het 'geheim' achter de grove toets prijsgeven. Juist deze kleine details vind ik het mooist. Het werk opent zich langzaam, onthult zijn gelaagdheid en nodigt de toeschouwer uit om stil te staan en even écht te kijken.”

“‘Amsterdam view vanaf Rembrandttoren’ van Janneke Viegers als haar favoriet: Wat me aanspreekt in dit schilderij is de energie die ervan afspat. Je ziet de stad echt bruisen, met al die kleuren en beweging. Het voelt bijna alsof je zelf daarboven op de Rembrandttoren staat en over alles heen kijkt. Je blik wordt als het ware vanzelf naar de horizon getrokken. Het geeft een gek gevoel van vrijheid, maar ook een soort afstand. Alsof je er bent, maar er toch niet helemaal bij hoort.”

In 2025 werd door de stichting besloten om van de Tim Killiam Prijs een tweejaarlijks prijs te maken en de Prijs jaarlijks om-en-om te laten wisselen met de toekenning van de Tim Killiam Beurs. In 2027 zal de 4e Tim Killiam Prijs worden toegekend en uitgereikt, met wederom een tentoonstelling in het Grachtenmuseum.

TIM KILLIAM BEURS

Introductie

TIM KILLIAM BEURS

In 2025 kwam Stichting Tim Killiam tot een samenwerking met de Universiteit van Amsterdam (UvA) om de tweejaarlijkse Tim Killiam Beurs te lanceren. Dit werd op 20 juni 2025 bekend gemaakt tijdens de viering van het eerste lustrum van de UvA master Stads- en architectuurgeschiedenis.

Binnen de samenwerking stelt de stichting eens in de twee jaar een onderzoeksbeurs van €10.000 ter beschikking voor architectuur- en stadshistorisch onderzoek, gerelateerd aan de Amsterdamse binnenstad of de stad Amsterdam in bredere zin.

De beurs is bedoeld voor (oud)studenten of (oud)promovendi van de interdisciplinaire masteropleiding Stads- en architectuurgeschiedenis en het Amsterdam Centre for Urban History (ACUH), beide onderdeel van de Faculteit Geesteswetenschappen aan de UvA. Met de beurs beogen de stichting en de UvA jonge wetenschappers in hun onderzoek te stimuleren en de onderzoeksresultaten onder de aandacht te brengen van een groter publiek: zowel liefhebbers en geïnteresseerden als ook professionals.

De Tim Killiam Beurs wordt door de winnaar aangewend om de onderzoeksresultaten voor een groter publiek toegankelijk te maken. Gedacht kan worden aan publicaties zoals een boek, een of meer artikelen, een website, een tentoonstelling, een evenement of podcast.

Nominatie van projecten geschiedt door zelfnominatie en op voordracht van de UvA staf. Voorwaarde is dat het betreffende onderzoek is afgerond en dat de subsidie helpt het onderwerp meer bekendheid te geven. De kandidaten dienen zelf een plan in te dienen. De selectie van de beurswinnaar geschiedt in gezamenlijk overleg tussen de stichting, de UvA en een onafhankelijke expert. De eerste Tim Killiam Beurs wordt eind 2026 uitgereikt. ■

kunst & media

MAANDAG 28 APRIL 2025 HET PAROOL

‘We zijn én een liveband én we maken dansmuziek met clubsetting. We hebben daarmee nu elke week wel een op

Kick Klaving, frontman van Indisobogeband P

Grachtenmuseum De stad van bovenaf

Zoom uit en ‘de klodders’ krijgen plots betekenis

Kunstenaar Janneke Vieggers schildert Amsterdam vanuit vogelperspectief, met vegen en klodders die van een afstandje veranderen in herkenbare stadsbeelden. Haar schilderijen zijn nu te zien in het Grachtenmuseum.

Tora Stikkel
AMSTERDAM

“Van dichtbij stellen mijn schilderijen niet veel voor,” zegt Janneke Vieggers (73), die doorgaans in het exact gekleed is – een opvallend contrast met haar expressivistische werk. “Maar wanneer je uitzoomt, worden concrete vormen zichtbaar. Een gebouw hier, een torenje daar, een brug. Elke klodder verandert in iets herkenbaars. En zo kent de stad langzaam voor je ogen treuroverschillen.”

Sinds de jaren negentig schildert Vieggers wereldsteden vanuit de lucht, in vogelvlucht – tegenwoordig zouden we het een droneperspectief noemen – en altijd met een abstract saaije opties, vegen en vlekken in uitgesproken kleuren. De verf druipet bijna letterlijk van het doek.

Vieggers nam steden zoals Utrecht, Antwerpen en New York onder handen, maar het liefst schildert ze Amsterdam, de stad waar ze woont en werkt. Voor haar Amsterdamse stadsgedichten ontving ze deze maand de Tim Killiam Prijs, vernoemd naar de Amerikaanse architect, tekenaar en fotograaf die de Amsterdamse Grachtengedichten uitgaat.

Aan de prijs is een tentoonstelling in het Grachtenmuseum verbonden, een selectie van haar Amsterdamse werk is daar nu te zien tegen het laatste behang. De prijs bestaat uit een geldbedrag van 15.000 euro. “Daar ga ik een flink van kopen, zo’n klein elektrisch autootje, om mee door de stad te rijden,” vertelt Vieggers. “Dan kan ik in mijn auto schilderen. Lekker verwarmd en uit de wind. Na werk ik vaak in mijn atelier, vanuit mijn herinnering, en soms met behulp van een foto, maar er gaat niets boven de eigen waarneming.”

Vieggers studeerde aan de Academie voor Beeldende Kunsten in Arnhem, waar ze later ook les gaf. Haar schilderijen hangen onder andere in het Europees Parlement in Brussel en de Eerste en Tweede Kamer in Den Haag. Ook bevindt haar werk zich in de collecties van Nederlandse

musea, waaronder het Stedelijk Museum Amsterdam.

Al vroeg in haar carrière raakte Vieggers gefascineerd door het principe van perspectief – de positie van waaruit een object, mens of dier wordt bekeken. Die fascinatie werd in eerste instantie niet gewekt door steden, maar door de schilderijen van Johannes Vermeer.

Vermeer werkte op kleine doeken en schilderde vooral scènes binnenhuis vanuit een laag standpunt. Vieggers besloot het tegengestelde te doen en beelde Vermeers interieurs levengevoel af, alsof ze erboven zweefde. Na een serie van 35 werken had ze er echter genoeg van. “Ik vond die ruimtes te beklemmend worden. Steeds maar weer dezelfde kamers van bovenaf. Ik wilde naar buiten.”

In 1995, tijdens een vakantie in Rome, ontstond het idee om steden vanuit vogelperspectief te gaan schilderen. “Ik liep van de ene naar de andere kerk. Aan het eind van de dag moest ik de weg naar mijn hotel terugvinden. Ik probeerde me de hele route die ik had gelopen te herinneren, zoende als het ware uit en ging boven de stad hangen. Als een vogel. Dat wilde ik vasthouden.”

Tien vingers tegelijk

Kort na haar verblijf in Nederland opende in Amsterdam de Rembrandtoren, de hoogste wolvenkloster van de stad. Vieggers werd uitgenodigd om de toren te beklimmen en ter plekke de stad te schilderen. Ze verrok met vier dozen van twee bij twee meter in een busje naar Amsterdam-Oost. “Dat was natuurlijk mijn kans. Kennelijk boven heb ik alle vier de doeken rondom de filtschacht gret en de stad van alle kanten geschilderd. Voor het eerst viel me op dat de treinbaan een absurde las maakt als je vanaf de toren naar het noorden kijkt.”

Aanvankelijk schilderde Vieggers met kwasten en penseels, maar op de Rembrandtoren liet ze die welkzijde kw. “Ik wilde veel kunnen werken. Dus ik trok latex handschoenen aan, drukte mijn vingers in de verf en zette, hup-hup-hup, vegen op het doek – een soort notities om later uit te werken. Er zit een bepaald ritme in schilderen op die manier, dat lukt niet met een kwast. Dat moet je met tien vingers doen, en tien kleuren tegelijk.”

De vier werken die Vieggers vanaf de Rembrandtoren maakte, vormden het begin van een lange serie schilderijen, getiteld *Extérieurs*. Amsterdam bleef een van haar grootste inspiratiebronnen. Voor haar stadsgedichten klom ze onder meer op het dak van het Oliva Hotel in de Ferdinand Bolstraat, werkte ze met foto’s uit het boek *Nederland van boven* – een verzameling luchtfoto’s uit de jaren dertig – en soms kreeg ze via via binnendoden in handen.

Bouwpotten

“Een kennis van mij werkte bij AT5 en filmde voor een nieuwste Amsterdamse bouwputten vanuit een laag/vliegervogelvlucht. Toen hij me dat vertelde, zei ik: ‘Hier met die afbeeldingen. Ik moet meteen denken aan de bouwputten van de Breijner rond 1900 maakte. Die link met de geschiedenis vond ik fascinerend.’

Steden rijzen tijdens de aanleg van de Noord/Zuidlijn, en de Zuidas, waar daar staat altijd wel ergens een kraan. Haar persoonlijke favoriet? Een groot blauw schilderij van het Rijksmuseum.

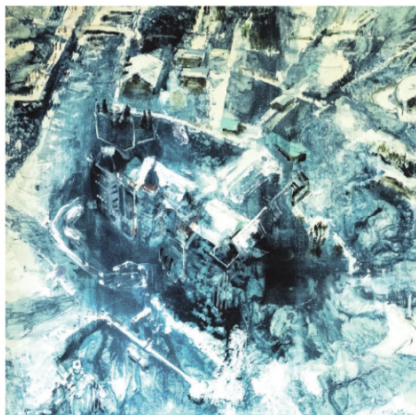
‘Ik trok latex handschoenen aan, drukte vingers in de verf en zette, hup-hup-hup, vegen op het doek’

“Het voelt niet alsof je erboven fladdert, als een vogel.”

Tien Vieggers in de jaren negentig begon met het schilderen van steden in vogelperspectief, zo het nog twintig jaar duurt voordat Google Maps en Google Earth beschikbaar kwamen. Over de vraag of ze tegenwoordig gebruik maakt van Google’s kaartendienst en satellietbeelden, kan ze kort zijn. “Ik heb het één keer geprobeerd, maar het ging voor geen meter.”

Janneke Vieggers. Amsterdam in vogelvlucht, 1,5 m x 8,5 m in het Grachtenmuseum, herengedicht 2025.

Vanaf de Rembrandtoren maakte Vieggers vier grote werken. Ze schilderde daarmee het Rijksmuseum. Dat werk is haar favoriet. © TORA STIKKEL

Theater aan zand

Hanneke van Nieuwenhuis

In theaterconcert *Worship from Strleland* wordt volgend jaar een aan de 50-jarige Barber. De theatergroep gaat te beginnen in het D.O.

Zangeressen Chantal van Wegberg zullen wederom Strleland te garen. Het publiek kan nu hits als *People*, *Guilt*, *Paul* en de titeltrack van concert *Women in Love*.

Peinze Theo

CABARET

ONBEGROEN WERK

Door Theo Maassen

Gedurende de jaren negentig

Te zien: 20/10, 20/10, 20/10

Theater: 20/10, 20/10, 20/10

Amsterdam: 30/11 en 12/12

20/11 en 12/12

Het ritme van zijn beelden bereikt, maar Theo Maassen

het nog steeds kan me lachen om zijn wachpost

staad de retorische vrag

maatschappij nou aan

aan het redden is.

Tegen het einde van de zingt Theo Maassen dat

gaat afzallen en hoop

hieruitals bestaat. It

komt niet uit de lucht

nieuwe show begint no

delijk, maar gandeve

essentiële eigenschappen

Als voedselapporport

men rijden het juich

fout. De vegen niet me

basale emoties moeten

Bovendien zijn we col

met orde handhaven, d

tevee kanten van chaos

Of hebben die egeen

leeftijd te maken? Volg

ster is dat geen grail, m

die je net als kila's met

Daar bewijst hij, 58 jar

natuurlijk groot gelijk

Het is te zien ook. In

shows het Maassen per

tratie en scherpe maas

analyse volledig samen

laaste jaren zit zijn

atrak aan de pols van d

Chaos nodig

In de toekomst wor

rische vraag of we als

sau het ritme of aan h

Het antwoord kun je w

uitmaken. We lijken

tech, aan sociale impo

we generaties bouwen

stand op, waardoor ze

zijn. Je daat niet stil a

theoretieën. Je daat

